

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Julian Assange. Ένα πορτρέτο

Μέρος Δεύτερο

Ο έγκλειστος από τον Αύγουστο του 2012 στην πρεσβεία του Ισημερινού στο Λονδίνου Αυστραλός Julian Assange, κινητήρια δύναμη του WikiLeaks, εξακολουθεί να απασχολεί, λιγότερο έντονα πλέον, τα ΜΜΕ του κόσμου. Πολλά γράφτηκαν και ειπώθηκαν όλα αυτά τα χρόνια για τις αποκαλύψεις WikiLeaks, αλλά και για τον ίδιο τον Assange. Το πιο πλήρες όμως «πορτρέτο», ψυχαναλυτικό και πολιτικό, για τη διαδρομή και τη ζωή ως τώρα αυτού του Αυστραλού ακτιβιστή, έχει γραφτεί κατά την άποψή μου από τον Αυστραλό Καθηγητή Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου La Trobe της Μελβούρνης Robert Mann.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1980 η οικογένειά εγκαταστάθηκε στα περίχωρα της Μελβούρνης, ο ίδιος ο Assange ερωτεύτηκε και παντρεύτηκε μικρός μια εξίσου μικρή σε ηλικία κοπέλα με την οποία απέκτησε τον πρώτο του γιο και έκανε τα πρώτα του βήματα ως χάκερ στη μικρή αλλά πολύ δραστήρια τότε κοινότητα των χάκερ της Μελβούρνης, ορισμένα μέλη της οποίας έκαναν επιθέσεις στη NASA και στην πολεμική και αμυντική βιομηχανία, καθώς και στην κυβέρνηση των ΗΠΑ.

Αποτέλεσμα αυτής της δράσης του αλλά και της δύσκολης προσωπικής του ζωής (η γυναίκα του τον εγκατέλειψε παίρνοντας μαζί της και το γιο τους), ήταν η σύλληψή του από τη αστυνομία της Αυστραλίας, η τελική του καταδίκη και απελευθέρωση με την επιβολή ενός μικρού χρηματικού ποσού, στα μέσα του 1990, αλλά και η σύντομη είσοδός του σε νοσοκομείο σε κατάσταση «κατάθλιψης και θυμού», όπως περιγράφει άτομο του κοινωνικού του περιβάλλοντος εκείνης της εποχής. Αυτά τα βιώματα, σύμφωνα με τον Robert Mann, φόβισαν την ψυχή του και διαμόρφωσαν την ιδεολογική και πολιτική του ταυτότητα.

Επηρεάστηκε από τον Σολτσενίτσιν, τον Εξυπερί από την ελληνική και τη ρωμαϊκή μυθολογία, από τους μύθους των Σουμερίων, από το Βουδισμό, από το Φρόιντ, αλλά και από τη δουλειά και τη σκέψη ατόμων όπως ο Tariq Ali, ο John Pilger, ο Michael Moor.



Από το πρώτο σχεδόν μισό της δεκαετίας του 1990, είχε ήδη αρχίσει να συμμετέχει σε συζητήσεις μιας ομάδας Αμερικανών κομπιουτεράδων με οικονομική επιφάνεια και δεξιές ιδεολογικές αναφορές (σεξιστές, ρατσιστές, ομοφοβικοί), από την περιοχή του San Francisco, που αυτοαποκαλούνταν cypherpunks.

Κεντρικό ιδεολογικό ζήτημα αυτής της ομάδας ήταν το, αν στην εποχή του διαδικτύου το κράτος θα μπορούσε να στραγγαλίσει τις προσωπικές ελευθερίες, παρακολουθώντας τους πολίτες του, ή, αν οι πολίτες θα μπορούσαν ακόμη και να καταστρέψουν το κράτος χρησιμοποιώντας τις δυνατότητες του ιντερνέτ και της τεχνολογίας.

Η συνεισφορά του Assange (υποστηρικτή του ανοιχτού λογισμικού, κ.λ.π), στις συζητήσεις αυτής της ομάδας, ήταν συνεισφορά ατόμου με αυτοπεποίθηση στη διατύπωση των απόψεών του (τεχνικές ή ιδεολογικές), ήταν συνεισφορά ατόμου με χιούμορ, σαρκασμό και προοδευτικές απόψεις. Ο Assange για παράδειγμα, έβαλε απέναντί του πέρα από το κράτος και τις μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες.

Το 2003 και το 2004 προσπάθησε να ζήσει μια πιο «κανονική» ζωή και εγγράφηκε ως φοιτητής στο Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης για να σπου-

δάσει μαθηματικά και φυσική χωρίς ιδιαίτερη ακαδημαϊκή επιτυχία, αλλά και χωρίς συμπάθεια για τους επιστήμονες του χώρου του, που κυκλοφορούσαν σε διάφορα συνέδρια με ταμπελίτσες από οργανισμούς των υπουργείων Άμυνας και Τεχνολογίας της χώρας του.

Από τα κείμενα του Assange αυτής της περιόδου, προκύπτει πως προέτασε την ηθική διάσταση μιας μη βίαιης επανάστασης καθώς και τη θαρραλέα ατομική συμβολή του καθενός και της καθεμιάς στην αλλαγή του κόσμου προς το καλύτερο. Η πιο ολοκληρωμένη θεωρητική σύλληψη της δημιουργίας του WikiLeaks προκύπτει από σχετικές αναρτήσεις του το Νοέμβριο και το Δεκέμβριο του 2006.

Επίσης, στις 4 Οκτώβριο 2006, ο Assange ήταν αυτός που «πήρε» στις ΗΠΑ το domain name WikiLeaks.org., χρησιμοποιώντας για την εγγραφή το όνομα του φυσικού του πατέρα, αλλά και του τότε πολιτικού του «καθοδηγητή», ενός νεοϋορκέζου αρχιτέκτονα και ιδρυτή του ιστότοπου αποκαλύψεων Crytome.

Ιδρύοντας και «τρέχοντας» το WikiLeaks προσπάθησε να το κρατήσει μακριά από κατηγορίες όπως, ήταν όργανο της CIA, ή ομάδας ατόμων που ζητούσαν την καταστροφή των ΗΠΑ. Αρχικός στόχος του

Wikileaks για παράδειγμα ήταν οι πολιτικές και οι πρακτικές της κινεζικής κυβέρνησης. Σταδιακά, ο Assange πλησίασε το Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ, συμμετείχε στις συναντήσεις του (π.χ. Ναϊρόμπι), ανέδειξε έντονα τις πολιτικές και τις πρακτικές των αμερικανικών επεμβάσεων στο εξωτερικό.

Αν ο Julian Assange καταλήξει τελικά στα χέρια των ΗΠΑ, γράφει ο R. Mann, θα γίνει αφορμή να ξεσπάσει ένας παγκόσμιος πολιτισμικός πόλεμος ανάμεσα στην Αριστερά και τη Δεξιά και θα γίνει ο Dreyfus του 21ου αιώνα...

Συμπέρασμα;

Είτε μιλάμε για τα μεγάλα βουλεβάρτα του Παρισιού και άλλων πόλεων, που συν τοις άλλοις εμποδίζουν τα οδοφράγματα των διαδηλωτών, είτε για τον κυβερνοχώρο.

Είτε μιλάμε για μια «απλή» διάχυση αποκαλυπτικών πληροφοριών, όπως «κατηγορήθηκαν» οι πρόσφατες αποκαλύψεις του WikiLeaks, διάχυση πληροφοριών για τη δράση πανίσχυρων κρατών, εταιριών ή ατόμων.

Οι βιωματικές, οι ιδεολογικές αναφορές στις ζωές των ανθρώπων, καθορίζουν σε πολύ μεγάλο βαθμό την δημόσια αλλά και την ιδιωτική τους ζωή και δράση.